

РЕШЕНИЕ

№ 1246

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **12284** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение № 20225854 от 15.10.2020 г., постановено по НАХД № 14440/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 8 състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № К-0049400/22.07.2019г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица], е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 300 лева на основание чл. 200вр. чл. 19, ал. 2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 АПК вр.чл. 63, ал. 1 ЗАНН решението е обжалвано от санкционирания търговец с искане да бъде отменено, като бъде отменено потвърденото с него наказателно постановление. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, мотивирани с твърдения, относими към законосъобразността на НП. Алтернативно, моли приложение на чл. 28 от ЗАНН. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред Административен съд София - град, касаторът, редовно призван, не изпраща представител.

Ответникът-Комисия за защита на потребителите, редовно призован, не изпраща представител. По делото е постъпил отговор на касационна жалба, с който се твърди неоснователност и немотивираност на същата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай че размерът му надвишава минималния законоустановен размер, предвиден в Наредба №1 за минималните размери на адвокатски възнаграждения на Висшия адвокатски съвет. Постъпила е и молба от адв.К., процесуален представител на КЗП от 21.01.2021г., с която не се възражава делото да се гледа в отсъствието ѝ, оспорва касационната жалба и поддържа подадения писмен отговор.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна:

[фирма] е санкционирано за това, че На 10.04.2019г. в търговски обект, находящ се на [улица] в [населено място], стопанисван от същото дружество е извършена проверка, в хода на която св. М. и св. В. М. установили, че търговецът предлага за продажба ягоди в пластмасова опаковка с предварително поставена цена чрез етикет 1.59 лв. за 500 гр. На място в обекта имало щанд с поставени 15 пластмасови опаковки с ягоди с различен грамаж. Извършена е контролна покупка на опаковка и на касата е маркирана цена 3.18 лв. за 638 гр..

Въз основа на така констатираното св. М., приела, че дружеството е осъществило състав на административно нарушение, което квалифицирала като такова по чл. 19 ал.2 ЗЗП.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление № К- 0049400/22.07.2019г., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 300 лв. за нарушение на чл.19 ал.2 ЗЗП.

Фактичката обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. М., М., С., Г. и С. и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

СРС е приел, че при извършена по повод на жалба от потребител проверка на търговски обект, стопанисван от касатора, се предлагат хранителни продукти в разфасовки без да е била налична цена на конкретната разфасовка с оглед съотношението ѝ с единицата мярка /килограм/.

В раздел четвърти, глава втора на Закона за защита на потребителите са дадени

правилата за обозначаване на цените на стоките и услугите. Принципът е, че продажната цена и цената за единица мярка на стоките и услугите трябва да бъдат недвусмислени, лесно разбираеми, ясно и четливо изписани и да не въвеждат потребителя в заблуждение - чл. 16 ЗЗП. Разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ЗЗП задължава търговците да обявяват цената за съответната мерна единица и разфасовката, ако е различна от нея, или за брой. При липсата на данни разфасовката да съвпада с мерната единица за двете изделия административнонаказателната отговорност на търговеца е законосъобразно ангажирана. Касае се за формално нарушение, което е довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗЗП задължения на търговците без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат. Като обективна и безвиновна административнонаказателната отговорност на [фирма] е ангажирана при спазване на чл. 200 ЗЗП. Размерът на имуществената санкция е определен в законовия минимум.

Правилен е изводът на първоинстанционния съд, че случаят не е маловажен нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с правата на неограничен кръг потребители. Неоснователно е възражението на касатора за допуснато нарушение на чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Съгласно чл. 52, ал. 4, изр.1 ЗАНН преди да се произнесе по преписката, АНО е длъжен да провери акта с оглед неговата законосъобразност и обосноваост, да прецени възраженията и събраните доказателства. АНО няма нормативно задължение да обективира писмено тази си преценка в текста на наказателното постановление. Излагането на такива съображения не е предвидено с чл. 57, ал. 1, т. 1-10 ЗАНН като задължителен реквизит и така обсъждането на възражението по чл. 44, ал. 1 ЗАНН може да е само част от факултативно му съдържание.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление, в обжалваната част. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

По отношение възраженията, наведени с касационната жалба и преповтарящи възраженията направени пред СРС, настоящият състав споделя изводите на първоинстанционния съд, който е отговорил на същите.

Искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е своевременно направено и основателно с оглед разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН и крайния изход на спора, поради което следва да бъде уважено, като касационният жалбоподател следва да бъде осъден да заплати в полза на ответната страна сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определена по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, тъй като настоящото дело не се отличава с фактическа и правна сложност.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20225854 от 15.10.2020г., постановено по НАХД № 14440/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 8 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], жк Б., [улица], да заплати на Комисия за защита на потребителите 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: